

АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ
ОПИТОМЕНИТЕ ВЪЛЦИ

chitanka.info

В една вълча дупка млад овчар намерил три вълчета без зъби и ги отнесъл в кошарата си. Постлал им мекичко, настанил ги край огнището и започнал да ги храни с овче мляко. Всяка събота ги къпел, за да ги отърве от бълхи.

Веднъж в кошарата пристигнал старият баща на овчаря. Като видял вълчетата, старецът извикал:

— По-скоро да махнеш тия зверове, защото, пораснат ли — ще издушат стадото!

— Не бой се, тате — усмихнал се младият овчар, — аз тия вълчета ще ги направя верни кучета. Те ще ми бъдат много признателни и за доброто, което им правя, не само няма да посегнат на овцете ми, но и ще ги вардят по-добре, отколкото ги вардят сегашните ми кучета.

— Сине мой, вълкът си е вълк! — поклатил глава бащата.

Минала една година. Малките вълчета станали големи вълци. Зъбите им наедрили, вратовете им надебелели.

— Те ще ми вардят занаяпред стадото! — си рекъл овчарят и за да не дава хляб на кучетата си, замахнал с тоягата и прогонил въвн от кошарата верните пазачи на стадото.

Но през една тъмна нощ, когато овчарят заспал дълбоко, трите опитомени вълка нападнали стадото, издушили всичките овце, метнали на гръб по един овен и побягнали в гората.

На сутринта овчарят, като видял какво се е случило, горко заплакал.

— Тъй ми се пада — рекъл той, — защото не послушах мъдрия съвет на баща си.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.